

Strategia energetyczna Białorusi

24 sierpnia opublikowano tekst *Strategii rozwoju potencjału energetycznego Republiki Białoruś*, uchwalonej przez Radę Ministrów na początku sierpnia. Jednym z jej głównych celów jest znaczące zmniejszenie zależności od dostaw rosyjskiej ropy i gazu, co jednak z obecnej perspektywy wydaje się mało realne.

Dokument stanowi kompleksową strategię modernizacji i rozwoju białoruskiego sektora energetycznego. Ze względu na narastające problemy w relacjach z Rosją – głównym dostawcą surowców energetycznych – kwestia dywersyfikacji źródeł nośników energii jest kluczowym elementem przyjętej strategii. Autorzy opracowania założyli, iż wydobycie ropy w Wenezueli oraz (uruchamiane w tym roku) w Iranie pozwoli na dostawy drogą morską ok. 10 mln ton ropy rocznie. Z kolei w sferze gazowej władze białoruskie planują uruchomienie dostaw gazu LNG poprzez terminale w Polsce i na Litwie, które docelowo powinny osiągnąć poziom 10 mld m³. Realizacja tych projektów w obu przypadkach zmniejszyłaby o ok. 50% roczne dostawy z Rosji. Dodatkowo założono w ciągu najbliższych 10 lat zwiększenie udziału własnych nośników energii (m.in. torf, odpadki drzewne) w bilansie energetycznym kraju z obecnych 20 do ponad 30%. Ponadto zapisano szereg inwestycji modernizujących sektor energetyczny Białorusi, których łączny koszt do 2020 roku miałyby wynieść ok. 46 mld USD. Przyjęta strategia trafnie określa główne słabości białoruskiej energetyki, jakimi są przede wszystkim zależność od rosyjskich dostaw oraz przestarzała infrastruktura. Jednak postawione w niej cele przerastają realne możliwości Białorusi, tym bardziej że na razie brak dowodów na opłacalność ambitnych projektów alternatywnych dostaw. <kam>